

Forhøjelse skulde opnaa en betydelig Merindtægt for Staten, men ærede Medlemmer vil af Pressen — hvilket for saa vidt ogsaa bekræftedes ved Samraadet med Finansudvalget — have erfaret, at denne Lov saa langt fra at give en Merindtægt for Staten tværtimod har givet et væsentligt mindre Udbytte.

Nu ved jeg vel, at man vil sige: Ja, men i Stedet for det stærkere Øl, der nu ikke bliver drukket, bliver der drukket svagere Øl. Men kan man gaa ud fra, at naar man drikker en Øl, drikker man kun een, uden Hensyn til om den er stærkere eller svagere, saa betyder dette alligevel, sammenlignet med den gamle Ordning, en formindsket Indkomst for Staten. Loven har altsaa sikkert ikke virket i Retning af at skabe Staten forøget Indkomst. Saa vil man kunne sige: Ja, men saa har Loven maaske i Kraft af dette, at der altsaa nu ikke drikkes videre meget Luksusøl, bevirket, at der nu drikkes svagere Øl, og dette er, set fra et Afholdssynspunkt, en tiltalende Ting. Her overfor vil jeg imidlertid sige for det første, at Valutalovgivningen havde jo intet med Afholdsbevægelsen at gøre, og dernæst, at det er saare vanskeligt at vide, hvor de Yndere af lidt stærkere Drikke, der nu en Gang drikker det stærke Øl, anbringer deres Forbrug, naar de holder op med at drikke stærkt Øl; det kan vel tænkes, at de anvender det i billigere Vine, der, som bekendt, for en billigere Pris kan skaffe dem nok saa mange Alkoholenheder, som de kan faa gennem Nydelse af Øllet.

Jeg vil altsaa hævde, at Loven med Henblik paa dette specielle Forhold har virket ganske modsat sin Hensigt, og jeg vil derfor forespørge den højtærede Finansminister, om man ikke paa Grundlag af de Erfaringer, man har indhøstet, kunde vente at faa Loven ophævet tidligere end forudsat ved Vedtægelsen, hvorefter Loven skulde gælde i to Finansaar. Idet jeg haaber, at denne min Henstilling bliver modtaget med Velvillie, vil jeg gerne yderligere henstille, at Forandringen, naar den kommer, maa komme med mindst tre Maaneders Varsel. Det er nemlig ganske givet, at Lovens Bestemmelser har medført, at ikke faa af de mindre Bryggerier helt har maattet opgive at brygge dette stærkere Øl, og for disse Bryggerier har Loven altsaa afgjort betydet et meget betydeligt Minus. De større Bryggerier brygger ganske vist vedblivende stærkere Øl, men fra disse Bryggeriers Side klages der

over, at Omsætningen er saa lille, at det virker uheldigt, og vel er de nødt til at brygge det stærke Øl af Hensyn til Eksporten, men grundet paa disse mindre Mængder, der kan brygges, er der Fare for, at Eksportvarens Kvalitet forringes, og heri kan formentlig ingen som helst have Interesse.

Jeg gentager min Henstilling, gaaende ud paa, at den paagældende Lovbestemmelse — der altsaa afgjort ikke har virket efter sin Hensigt — snarest muligt hæves, dog ikke hurtigere, end at alle Bryggerier kan indstille sig derpaa.

Finansministeren (Bramsnes): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde nogle Bemærkninger om Statens Indtægter af den forhøjede Beskatning af Øl, som blev indført ved Valutaordningens Vedtagelse i December 1924, og redegjorde for de Oplysninger, der er fremsat i Finansudvalget, og som gik ud paa, at disse forhøjede Satser for det stærkere Øl ikke har bragt Staten større Indtægter, men at der nærmest er en Tendens til mindre Indtægter, idet Forbruget af stærkt Øl er gaaet tilbage.

Det er rigtigt nok, at Sagen stiller sig saadan, men i nogen Grad skyldes det sikkert særlige Forhold ved denne Beskatnings Indførelse. Det ærede Medlem anmodede om, at denne Skat maatte blive ophævet med tre Maaneders Varsel. Jeg tør maaske erindre det ærede Medlem om, at den blev indført med tre Maaneders Varsel, og det ærede Medlem er sikkert selv klar over, hvad det betød at indføre en Skat paa Øl af særlig Art med tre Maaneders Varsel; det betød, at alt det Øl, der fandtes, og som kunde fremstilles i Bryggerierne i disse tre Maaneder, blev kastet ud i Depoterne og ud paa Afsætningsstederne, saaledes at det ikke kom ind under den Beskatning, der skulde træde i Kraft. Saaledes gik det ogsaa, og hvis man vil se paa Tallene for det første Kvartal af Kalenderaaret 1925, vil man se, hvilken stærk Omsætning der har været af netop dette Øl, inden Skatteforhøjelsen kom til at virke.

Men dernæst har jeg det Indtryk, at man fra Bryggeriernes Side gjorde et Forsøg paa at undgaa Skatten, et Forsøg, der dog ikke blev vellykket, idet man forsøgte at brygge en Ølsort, der skulde anses for at være den samme som det stærkere Øl, men som ikke havde dettes Styrkegrad og derfor kunde undgaa Skatten. Det var